

- a) po předložce **par**, např.:

par accident	<i>nešťastnou náhodou</i>	par an	<i>ročně</i>
par exemple	<i>například, kupříkladu</i>	par jour	<i>denně</i>
par erreur	<i>omylem</i>	par semaine	<i>týdně</i>
par bonheur	<i>naštěstí</i>	par mois	<i>měsíčně</i>
par hasard	<i>náhodou</i>	par centaines	<i>po stovkách</i>
par malheur	<i>naneštěstí</i>	par milliers	<i>po tisících</i>
par prudence	<i>z opatrnosti</i>	par personne	<i>na osobu</i>
par suite de	<i>následkem</i>	par tête	<i>na hlavu</i>

- b) po předložce **avec**, např.:

avec courage	<i>s odvahou (odvážně)</i>
avec patience	<i>trpělivě</i>
avec plaisir	<i>s radostí</i>
avec respect	<i>s úctou</i>

- c) po předložce **sous**, např.:

sous forme de qc	<i>formou, ve formě čeho</i>
sous presse	<i>v tisku</i>
sous prétexte de qc	<i>pod záminkou čeho</i>

- d) po předložce **hors**, např.:

hors concours	<i>mimo soutěž, bez konkurence</i>
hors saison	<i>mimo sezónu</i>

- e) po předložce **sur**, např.:

croire q sur parole	<i>věřit komu na slovo</i>
être gravé sur bois	<i>být vyryt ve dřevě (do dřeva)</i>
commettre erreur sur erreur	<i>dopouštět se chyby za chybou</i>

Pozn. 1. Ustálených spojení předložek s podst. jmény bez členu je velké množství a všechna tvoří důležitou součást jazykových prostředků dnešní francouzštiny.

2. Jestliže v těchto spojeních je podst. jméno rozvíto přívlastkem, je nutný člen neurčitý, např.: **avec un grand courage, avec une patience angélique s andělskou trpělivostí** apod.

3. Člen je vynechán též v četných spojeních, kde podst. jméno není blíže určeno, např.: **Il y a nombre d'années. Je tomu řada let. Il faut trouver la faute, si faute il y a. Musi se najít chyba, je-li (tam ovšem) jaká.**

115 UŽÍVÁNÍ A VYNECHÁVÁNÍ ČLENU U JMEN VLASTNÍCH

Vlastní jména

1. Jsou zpravidla

např.:

Romain Rolland: P*Romain Rolland: Petr a Lucie*

Někdy tvoří člen

téna. Píše se podle zvyklosti buď dohro-

mady se jménem ne

in-René Lesage, l'architecte Le Corbusier,**Jean de La Fontaine**

e).

Pozn. 1. Předložky **de, à**
Lesage. To jsou Lesageovy ve
Jaké jsou Le Corbusierovy t.

s určitým členem nestahují: **Ce sont les comédies de**
s sont les théories de Le Corbusier dans ce domaine?
sti?

2. Člen u křest. jména je:

lidového: **Que fait la Thérèse? Co dělá ta Terka?**

2. Mají člen

- a) jsou-li rozvíta přívlastkem; např.:

la belle Hélène*krásná Helena***le Balzac de la «Comédie humaine»***Balzac, jak se jeví ve své „Lidské komedii“*

Pozn. 1. Jména světců jsou bez členu: **Saint Martin, Saint Jacques, Sainte Thérèse, Sainte Geneviève.**

2. Označení příbuzenských vztahů může být se členem i bez členu: (l') **oncle Gustave, (la) tante Irène.** – V oslovení se užívá buď přívlastňovacího zájmena (určovatele), např.: **mon oncle!** nebo podst. jména bez členu.

- b) označují-li rodinu nebo rod:

les Lenormand Lenormandovi, les Bourbons Bourbonové, les Habsbourg
 [le apsbu:r] *Habsburkové;*

Pozn. Pravopis množ. čísla příjmení (rodin a šlechtických rodů) – viz 52-2, 457-2-g.

- c) označují-li typ osobnosti (viz 108-12, 109-4):

Les Einstein [leajnstajn] ne nais-
sent pas tous les jours.

*Einsteinové se nerodí každý den.***Un Renoir est rare.***Takových Renoirů je málo.*

- d) označují-li autorovo dílo:

Consultez le Petit Robert.*Podívejte se do Malého Roberta (slovníku).***Je voudrais avoir un Degas.***Chtěl bych mít nějakého Degase.***On vient de jouer du Ravel.***Právě hráli (něco z) Ravela.*